

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen — Gemenskapens strukturinsatser och sysselsättning" ⁽¹⁾

(97/C 42/03)

BAKGRUND

- Vitboken om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning. Utmaningar och utsikter inför det 21:a århundradet (dok. KOM(93) 700 slutlig).
- Meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av Europeiska rådet i Essen angående sysselsättning (KOM(95) 74 slutlig av den 8 mars 1995).
- Kommissionens meddelande om den europeiska strategin för sysselsättning: Nya framsteg och perspektiv. (KOM(95) 465 slutlig av den 11 oktober 1995).
- Rapporten från Europarådets kommunalkongress om arbetslöshet och sysselsättning, nya verksamheter och yrken, utmaningar och framtidsutsikter på det lokala planet (Internationell konferens i Florens den 9 och 10 maj 1996).
- Dokumentet "Sysselsättningsåtgärder i Europa: förtroendepakter" (CSE(96) 1 slutlig av den 5 juni 1996).
- Slutsatserna från trepartskonferensen om tillväxt och sysselsättning, som ägde rum i Rom den 14 och 15 juni 1996.
- "Ordförandeskapets slutsatser" från Europeiska rådet i Florens den 21 och 22 juni 1996 (SN 300/96).
- Regionkommitténs beslut av den 8 mars 1996 i enlighet med artikel 198c.4 i EG-fördraget att utarbeta ett yttrande i ämnet och att ge i uppdrag åt utskott 8 "Ekonomisk och social sammanhållning — Socialpolitik — Folkhälsa" att svara för det förberedande arbetet.
- Utkastet till yttrande (CdR 306/96 rev.), som antogs av utskott 8 den 7 oktober 1996. Föredragande var Pedro Sanz.
- Det finns för närvarande 18 miljoner arbetslösa i Europeiska unionen.
- Maastrichtfördragets konvergenskriterier har främst utarbetats med tanke på den ekonomiska och monetära unionen, inte för att bekämpa arbetslöshet och fattigdom.
- Det åligger de lokala och regionala myndigheterna att med samhällets stöd ingripa och vidta åtgärder, men även med stöd från medlemsstaterna och EU:s institutioner, så snart de samhällsprocesser som leder till arbetslöshet inkräktar på medborgarnas grundläggande rättigheter.
- Målsättningen att framhäva sysselsättningens betydelse för att minska skillnaderna mellan Europas regioner.
- Målsättningen att understryka betydelsen av att man uppnår en bättre balans mellan de åtgärder som syftar till att skapa goda makroekonomiska förutsättningar och de som syftar till att skapa arbetstillfällen och att värna om de redan befintliga.
- Målsättningen att anlägga ett regionalt och lokalt perspektiv på gemenskapens strukturinterventioner och på sysselsättningen, samt påminna om den viktiga roll som de direktvalda lokala och regionala myndigheterna bör spela när det gäller sysselsättningen.

(1) KOM (96) 109 slutlig.

— Det faktum att arbetslösheten utgör ett mycket stort problem.

Med hänsyn till ovanstående antog Regionkommittén vid den 15:e plenarsessionen den 13-14 november 1996 (sammanträdet den 14 november) följande yttrande.

INLEDNING

1. Kommissionen gör i sitt meddelande "Gemenskapens strukturinsatser och sysselsättning" en analys och en sammanställning av strukturinsatsernas effekter på sysselsättningen, samt föreslår möjliga anpassningar för att öka satsningarna på sysselsättningen inom gemenskapsprogrammen.

Regionkommittén anser att det är nödvändigt att i avvaktan på en utvärdering av strukturstödets sysselsättningseffekter, pröva nya vägar för att få fram bestående arbetstillfällen. Det handlar inte om att ersätta utan om att komplettera strukturstödet. Låt det av kommissionen lanserade begreppet, områdespakter för sysselsättningen, utgöra det experimentfält där det är tillåtet att pröva nya och mer okonventionella grepp i sysselsättningsskapande syfte. Det är Regionkommitténs bestämda uppfattning att det är de lokala och regionala partnerskapen som måste ha det avgörande inflytandet över försökens uppläggning och genomförande. För att få tillräcklig bredd på försöksverksamheten krävs adekvata finansiella resurser och att medfinansiering sker på nationell nivå i medlemsstaterna.

Institutionerna i gemenskapen och på statlig, regional och lokal nivå är eniga med kommissionen om att de åtgärder som samfinansieras med strukturfondsmedel på ett betydelsefullt sätt skall bidra till att skapa arbetstillfällen och att värna om de befintliga, vilket är ett av EU:s prioriterade mål.

2. Toppmötet i Florens den 21 och 22 juni 1996 utgjorde ett avgörande ögonblick i det att kommissionen försökte få politiskt stöd för sina förslag som syftade till att öka insatserna för att skapa nya arbetstillfällen och att värna om de befintliga.

ReK anser att Europeiska rådets⁽¹⁾ ståndpunkt vid toppmötet är av begränsat politiskt värde, om man inte samtidigt mobiliserar de resurser som behövs för att fullfölja det uppsatta målet, genom en omfördelningen av budgetmedlen. ReK efterlyser alltså, förutom andra initiativ som man stöder, större insatser för att säkerställa en balans i åtgärderna, både när det gäller att skapa nya arbetstillfällen och lösa de mest akuta problemen.

(1) "Europeiska rådet noterar möjligheten att, som kommissionen rekommenderar, inrikta strukturpolitiken mer på sysselsättningsskapande åtgärder, utan att äventyra de grundläggande principerna, den befintliga juridiska ramen och strukturfondsanslagen. Rådet är särskilt positivt till att använda de befintliga marginalerna till stöd för små och medelstora företag i samarbete med Europeiska investeringsbanken (EIB), och till stöd för lokala sysselsättningsinitiativ. Rådet noterar också att kommissionen skall avlägga rapport om tillämpningen av dessa principer före Europeiska rådet i Dublin."

3. ReK anser att man för att kunna skapa bestående arbetstillfällen måste ge de lokala och regionala myndigheterna en större roll, eftersom det är de som direkt konfronteras med arbetslöshetsproblemet och är bäst lämpade att bedöma effekterna av EU:s regionalpolitiska åtgärder när det gäller att skapa sysselsättning och att värna om befintliga arbetstillfällen.

4. ReK stöder huvudlinjerna i analysen och förslagen i kommissionens meddelande, och uppmanar kommissionen att fortsätta sitt arbete på området.

1. ANALYS OCH UTVÄRDERING AV STRUKTURSTÖDETS EFFEKTER PÅ SYSSELSÄTTNINGEN

5. ReK instämmer med kommissionen om att fondernas strukturskapande insats är nödvändig för att skapa bestående arbetstillfällen, både på utbuds- och efterfrågesidan samt att värna om befintliga arbetstillfällen.

6. Kommittén understryker hur viktigt det är att infrastrukturstöd i regionerna leder till direkta, kvantifierbara och, i de fall det är möjligt, bestående jobb för arbetslösa på orten samt till att man värnar om befintliga arbetstillfällen.

7. Regionkommittén håller med om att då direkt stöd ges till företag måste det noggrant kontrolleras att kravet på sysselsättningsskapande uppfylls samt att man värnar om befintliga arbetstillfällen.

8. ReK betonar behovet av att åtgärderna för indirekt tjänstestöd till företag — i synnerhet små och medelstora företag — måste göras effektivare så att företagen ges möjlighet att anpassa sig till de nya kraven. Konsolideringsstöd bör också ges till de små och medelstora företag som startats som ett svar på socioekonomiska och teknologiska förändringar eller som medverkar till att främja innovationer, eftersom dessa företag kan vara till stor nytta när det gäller att förbättra sysselsättningskvaliteten.

9. ReK understryker vikten av att utveckla arbetskraftens kompetensnivå med hänsyn till dess stora effekt på konkurrenskraften, tillväxten och sysselsättningen. Kommittén anser att det i detta sammanhang krävs åtgärder för att förbättra förbindelserna mellan utbildningssystemet (särskilt yrkesutbildningen) och arbetslivet för att bättre få utbudet att motsvara efterfrågan.

II. EFFEKTEN PÅ SYSSELSÄTTNINGEN VARIERAR MED MÅLEN

10. ReK beklagar att det trots strukturstödsinsatserna fortfarande finns regionala skillnader när det gäller sysselsättningsmöjligheter, och kräver att dessa skillnader skall utjämnas och att sysselsättnings- och konkurrenskraftsåtgärderna kopplas samman, samtidigt som man påpekar att det finns en risk för alltför stor spridning om man arbetar mot alltför många lika viktiga mål, som en följd av strukturfondsstödet.

11. Regionkommittén är medveten om att målet med strukturåtgärderna är att förbättra de ekonomiska ramvillkoren i regionerna. På så vis skall företagen ges förutsättningar att skapa varaktiga arbetstillfällen. Däremot anser kommittén att strukturfondernas medel — för en hållbar ekonomisk utveckling — inte enbart bör vara avsedda för utgifter för konsumtion, som endast skapar tillfälliga arbeten.

12. ReK efterlyser stöd från EU och medlemsländerna för att inrätta strategiska regionala arbetsmarknadsgrupper som, i de länder där det saknas färdiga diskussionsforum för de privata och offentliga sektorerna, skall ge riktlinjer för de olika programmen och utnyttja erfarenheterna i olika regioner.

Mål 1-områden

13. Regionkommittén anser att sysselsättningsskapande åtgärder har högsta prioritet i dessa regioner. Det har visat sig att under ekonomiska recessioner har arbetslösheten ökat särskilt fort i dessa områden, på grund av deras svaga ekonomiska bas.

Kommittén påpekar att en minskning av skillnaderna i BNP per capita måste leda till en mycket tydligare ökning av den totala sysselsättningen och jämna ut de regionala arbetslöshetstalen.

ReK anser att för att skapa en stark ekonomisk bas för en långsiktigt bestående sysselsättningsskapande utveckling krävs en välavvägd blandning av moderniseringsåtgärder, infrastrukturinvesteringar och immateriella investeringar, som ett led i en större plan som omfattar samarbete mellan de relevanta offentliga och privata aktörerna.

14. Kommittén understryker behovet av att stärka de lokala utvecklingsstrategierna, eftersom dessa kräver deltagande av ett stort antal aktörer i den offentliga och

privata sektorn. I detta sammanhang rekommenderas att partnerskapssamarbetet och det totala stödet till förvaltning av program eller delprogram stärks, särskilt när det gäller inslussning på arbetsmarknaden.

Mål 2-områden

15. ReK ser den nya programperioden 1997-1999 som en möjlighet att främja åtgärder med direkt effekt på sysselsättningen, under förutsättning att man verkligen prioriterar en diversifiering och stimulerar till nyskapande av företagsstrukturer som har möjlighet att hävda sig i framtiden.

16. Kommittén uppmanar kommissionen att införa ett kriterium som gör det möjligt att inkludera industrier på tillbakagång i regionalpolitiska åtgärder, som ett komplement till strukturinterventionerna, med målet att skapa en sammanhängande näringslivspolitik som gynnar sysselsättningen.

17. Regionkommittén välkomnar att det lokala planet, som berörs av alla typer av politisk intervention, tillmäts allt större betydelse, samt understryker betydelsen av samarbete mellan alla socioekonomiska aktörer vid utarbetandet och genomförandet av program i mål 2-områden.

18. ReK anser att lokala aktörer har visat sig vara särskilt effektiva i mål 2-områden när det gäller att:

- Mobilisera mänskliga och finansiella resurser för att hjälpa nystartade företag att komma igång och utvecklas, samt skapa nya arbetstillfällen och värna om de befintliga i redan existerande företag.
- Bekämpa den arbetslöshet som beror på strukturomvandlingen (långtidsarbetslösa, unga, kvinnor, handikappade).
- Sektorsvis utveckling inom nya sysselsättningsområden.

Mål 5- och 6-områden

19. ReK noterar att landsbygdsutvecklingen ges hög prioritet vid tilldelningen av stöd från strukturfonderna, och vill rikta uppmärksamhet på den speciella situation som mål 5a-, 5b- och 6-områdena befinner sig i. Dessa regioner kan inte förbli isolerade från världsekonomin, men de har svårt att delta i den på grund av de särskilda socioekonomiska egenskaper som kännetecknar dem.

Här måste målet vara att främja produktiva investeringar som är anpassade till de särskilda omständigheterna i landsbygdsområdena.

20. Kommittén understryker behovet av övergripande strategier som effektivt kombinerar strukturfondsstöd med åtgärder under den gemensamma jordbrukspolitiken, som skall tillgodose de motstridiga intressena att främja den samlade konkurrenskraften och att få befolkningen att stanna på landsbygden.

Regionkommittén påminner dessutom om att kommissionen i sitt meddelande inte har beskrivit mål 6-områdenas mål och metoder på samma sätt som när det gäller övriga målområden. Mål 6 likställs i förordningar och i praktiken med mål 1. Mål 6 gäller inte bara landsbygdsområden.

Mål 5a-områden

21. Regionkommittén anser att det är nödvändigt att modernisera jordbruksstrukturerna, process- och distributionsindustrierna, och efterlyser åtgärder som främjar diversifiering av grödorna samt särskilda utbildningsprogram för unga för att uppmuntra dem att utveckla alternativa verksamheter på landsbygden.

22. ReK uppmanar kommissionen att stödja internationella mässor till förmån för livsmedelskvaliteten, eller liknande initiativ för produkter som inte är konkurrensutsatta på grund av deras speciella ursprung.

Mål 5b- och 6-områden

23. ReK stöder kommissionens påpekanden om diversifiering av verksamheter inom andra områden som miljö, tjänster, kultur och turism. Det har visat sig att utvecklingen av turismen på landsbygden har lett till att ett antal relaterade verksamheter har utvecklats.

Mål 3- och 4-områden

24. Regionkommittén fäster särskilt avseende vid mål 3- och 4-åtgärder, eftersom dessa har störst koppling till sysselsättningen, och noterar att strukturfondsinterventionerna under mål 3 och 4 genomförs under vanskliga omständigheter på grund av den ökande långtidsarbetslösheten och den ekonomiska omstrukturering som främst drabbar de minst kvalificerade på arbetsmarknaden.

25. ReK anser att det är viktigt att nationell sysselsättningspolitik harmonierar med strukturfondsstödet.

III. MÖJLIGA ANPASSNINGAR: EN EFFEKTIVARE INSATS FÖR SYSSELSÄTTNINGEN INOM DET NUVARANDE PROGRAMMET

Att skapa förutsättningar för långsiktig ekonomisk tillväxt

26. ReK är övertygad om att immateriella investeringar är en viktig faktor för att skapa en ökad sysselsättningstillväxt, och att det är nödvändigt att främja en mer dynamisk organisation av arbetet som är direkt kopplad till en ökning av sysselsättningen.

27. Kommittén anser att en förbättring av arbetskraftens utbildningsnivå eller kvalifikationer kräver att individerna aktivt deltar i yrkesutbildning och att en ny referensram skapas där kommuner och regioner kan spela en viktig roll.

28. ReK anser att EU och de nationella, lokala och regionala myndigheterna bör utöka sin stödverksamhet för företag, och stöder kommissionen förslag att använda strukturfondsmedel för att stimulera efterfrågan på kvalitetstjänster från småföretag.

29. Regionkommittén anser att strävan efter att uppnå en generell kvalitetsförbättring är en nyckelfaktor för företagets konkurrenskraft, och att de lokala och regionala myndigheter som erbjuder tjänster bör begagna sig av kvalitetskrav som kan öka efterfrågan på tjänsterna.

30. Kommittén anser att det är mycket viktigt att rådgivning och stöd till små och medelstora företag också omfattar ekonomiskt stöd, för att möjliggöra en maximal tillväxt och en ökad sysselsättning på medellång sikt.

31. ReK ser innovationer som en nyckelfaktor för den regionala utvecklingen. Därför välkomnar man kommissionens föreslagna åtgärder för stöd till tekniska innovationer. Kommittén anser att de åtgärder som beskrivs i grönboken om innovation bör trappas upp. Man bör särskilt göra mer för att främja samarbete mellan företag samt publicera framgångsrika lösningar så att andra kan utnyttja dem. Regionkommittén föreslår att kommissionen vidtar åtgärder för att sänka tröskeln när det gäller bidrag till att utveckla tekniska innovationer, så att arbetslösa och arbetstagare får möjlighet att fullfölja ett eget innovativt arbete.

Att bättre utnyttja tillväxten för att skapa arbetstillfällen

32. ReK instämmer i att kommissionen bör fästa största möjliga avseende vid sysselsättningsaspekter som ett krav vid finansiering av infrastruktur och produktiva investeringar.

33. Kommittén påpekar att de lokala och regionala myndigheterna är bäst lämpade att säkra en effektivare uppföljning av infrastrukturarbeten och investeringsstöd i syfte att maximera den lokala sysselsättningsökningen, eftersom de kan inkludera dessa aspekter i sina utvecklingsstrategier.

Upprättandet av territoriella sysselsättningspakter, där det behövs, är en möjlighet att bilda ett nätverk av regionala strategigrupper för sysselsättningen som skulle kunna utgöra en ram för regionalt samarbete, och hjälpa till att förutse det kvalitativa och kvantitativa behovet av arbetskraft samt utarbeta en generell handlingsplan som utnyttjar de regionala och lokala möjligheterna.

34. Regionkommittén instämmer i att mer bör göras för att skapa "innovationsområden" och uppmanar kommissionen att utöka åtgärderna för att främja samarbete bland små och medelstora företag, samt mellan små och medelstora företag och större företag, för att få till stånd en omstrukturering som utnyttjar nya sysselsättningsmöjligheter.

35. Kommittén anser att de lokala och regionala myndigheterna i de fall det är möjligt bör vara en förebild när det gäller en dynamisk omstrukturering av arbete och arbetstider, om man därigenom kan skapa nya arbetstillfällen.

Regionkommittén föreslår att kommissionen vidtar åtgärder för att främja olika projekt för omstrukturering och delning av arbete, som kan minska existerande fördomar på detta område och skapa nya arbetstillfällen.

Att främja en miljövänlig tillväxt

36. I ReK:s yttrande om kommissionens meddelande om sammanhållningspolitiken och miljön⁽¹⁾ studeras kopplingen mellan strukturstöd och sysselsättningen.

37. Det är här värt att understryka att miljörelaterad verksamhet tenderar att vara arbetskraftsintensiv och således kan göra mycket för sysselsättningen. I nyss nämnda yttrande konstateras dock att "vissa större infrastrukturarbeten för transporter inom de transeuropeiska näten inte har underbyggts av en korrekt utvärdering av externa effekter, vare sig ur miljösynpunkter eller socioekonomisk synpunkt". Därför är det nödvändigt att

intensifiera den regionala miljökontrollen för att få en tydlig bild av miljösituationen i de olika regionerna, i syfte att kunna analysera effekterna av framtida projekt, såväl när det gäller miljön som att skapa arbetstillfällen samt att värna om de redan befintliga.

38. Regionkommittén framhäver den så kallade ekosektorns betydelse för nya arbetstillfällen. De lokala och regionala myndigheterna, som utgör en stor del av denna marknad, kan dock inte klara kostnaderna utan stöd.

Detta, i kombination med det faktum att vissa former av miljöarbete inte ger någon direkt ekonomisk avkastning, men ändå kan vara nödvändigt för ekosektorns framtida tillväxt (till exempel miljökontroll), gör att kommittén vill påpeka att kommuner inte ensamma kan klara hela kostnaden för att skapa nya miljörelaterade arbetstillfällen.

39. Regionkommittén påpekar att ekonomisk omstrukturering av mål 2-områden kan bestå av diversifiering av produktionssektorn till tjänster, turism eller andra nya sektorer i området. Detta skapar ett behov av andra åtgärder för att förbättra de allmänna villkoren i respektive region. Samfinansiering bör således vara möjlig för miljörelaterade infrastrukturprojekt och för projekt som syftar till att förbättra naturen och landskapet.

IV. ATT MER AKTIVT FRÄMJA EKONOMISK OCH SOCIAL SOLIDARITET, INKLUSIVE JÄMLIKHET

40. Regionkommittén är för att mer aktivt främja ekonomisk och social integration, inklusive jämlikhet, eftersom den ökande arbetslösheten har slagit hårdast mot de mest sårbara grupperna i samhället.

41. Kommittén är positiv till idén att en aktiv arbetsmarknadspolitik bör prioriteras framför direkt arbetslöshetsersättning. Ekonomiskt stöd bör i större utsträckning vara kopplat till utbildning och fortbildning för att undvika långtidsarbetslöshet och utslagning.

42. Regionkommittén erinrar om att man — i enlighet med integreringsprincipen — måste analysera projekten i termer av arbetsdelningen mellan kvinnor och män. I många medlemsstater är kvinnornas arbetssituation alltför osäker och därför är det viktigt att man ägnar sysselsättningsmöjligheterna för kvinnor särskild uppmärksamhet. Att skapa arbetstillfällen för kvinnor på landsbygden kräver mycket stora ansträngningar.

(¹) KOM(95) 509 slutlig.

V. UTVECKLING OCH FÖRNYELSE AV PARTNERSKAPET I SAMBAND MED STRUKTURSTÖD

43. Eftersom strukturfondsinvesteringar har en påtaglig direkt effekt på den offentliga infrastrukturen och därmed också på näringslivet, anser ReK att det är nödvändigt att de socioekonomiska aktörerna är förtrogna med strukturfondsåtgärderna och att de deltar i diskussioner om och analyser av dem. För att öka de socioekonomiska aktörernas deltagande menar kommittén att de måste få en viktig roll i övervakningskommittéerna.

44. Vidare noterar ReK att de lokala och regionala myndigheternas deltagande och ansvar i utvärderingarna varierar kraftigt som en funktion av de enskilda medlemsstaternas administrativa strukturer och de konkreta interventionsformer⁽¹⁾ som finansieras av fonderna.

De regionala myndigheterna är mer direkt engagerade i utvärderingen i medlemsländer där regionerna har en framträdande roll i det politiska och administrativa systemet. Det är dessa regionala myndigheter som kräver störst ekonomiska och mänskliga resurser, på grund av de omkostnader som är kopplade till utvärderingen, så att de kan förbättra utvärderingsprocedurerna och utföra sina uppgifter effektivare.

I de fall uppgifterna är uppdelade mellan nationella och regionala myndigheter önskar de regionala myndigheterna att få delta mer aktivt så att utvärderingen blir effektivare.

I de fall de regionala myndigheterna står utanför planeringen och förvaltningen av fonderna vore det önskvärt att de regionala och lokala nivåerna efterhand mer aktivt fick delta i beslutsfattandet och själva utvärderingen av programmen.

VI. FRAMTIDSUTSIKTER

Med målsättningen att strukturstödet skall vara så effektivt som möjligt när det gäller att skapa nya arbetstillfällen vill Regionkommittén framföra följande:

45. Angående slutsatserna från Europeiska rådet i Florens

- ReK uppmanar regeringskonferensen att överväga att infoga målsättningen att skapa arbetstillfällen, och att värna om de redan befintliga, i artikel 130a vid sidan om de övriga strukturfondsmålen, utan att det inverkar negativt på medlemsstaternas egen sysselsättningspolitik.

- Kommittén uppmanar rådet att anlägga en vidare och mer konkret tolkning av subsidiaritetsprincipen genom att ändra förordningarna så att regionernas och kommunernas deltagande blir mer representativt redan i inledningen, i samband med ansöknings- och tilldelningsförfarandena för strukturfondsstöd.
- Regionkommittén hoppas att anvisningarna från Europeiska rådets möte i Florens följs, och stöder prioriteringarna att vid planeringen eller omplaneringen av användningen av de disponibla resurserna ge stöd åt små och medelstora företag.
- ReK anser att det är nödvändigt att det avsätts de nödvändiga medlen för att genomföra en regional utvärdering av utfallet av prognoserna i konsekvensanalysen angående den direkta och indirekta effekten, på kort, medellång och lång sikt när det gäller att skapa arbetstillfällen och att värna om de redan befintliga, för de nya projekten under mål 1 (omplanering av program och "indexeringsmarginalen") och den andra fasen av mål 2 (1997-1999).
- Kommittén välkomnar rådets stöd för lokala sysselsättningsinitiativ som, genom att identifiera lokala styrkor och svagheter, kan göra sysselsättningskapande program inom gemenskapen och medlemsländerna effektivare.

46. Områdespakter för sysselsättningen

- ReK anser att man med de områdespakter för sysselsättningen som kommissionen presenterade vid Europeiska rådet i Florens får ett ypperligt tillfälle att mobilisera regionala och kommunala aktörer till förmån för sysselsättningen, inom ramen för strukturfonderna.
- Kommunerna och regionerna är redo att engagera sig i kommissionens förslag att bilda territoriella sysselsättningspakter. Det ligger på dessa myndigheter att helt självständigt diskutera, förhandla fram och formulera pakternas innehåll. Kommittén stöder kommissionens initiativ att agera som drivkraft för pakterna och att organisera ett erfarenhetsutbyte mellan Europas regioner och kommuner.
- Därför föreslår kommittén ytterligare finansiering inom ramen för disponibla resurser för att göra de planerade interventionerna effektivare genom deltagande av samtliga offentliga myndigheter och representer för intressegrupper inom arbetsliv och samhälle.
- ReK kommer att utarbeta ett särskilt yttrande om de territoriella sysselsättningspakterna inför Europeiska rådet i Dublin, och förväntar sig stöd för dessa innan de genomförs 1997.

⁽¹⁾ Nationella, sektoriella, regionala eller lokala program.

47. Kvantifiering av strukturstödets inverkan på sysselsättningen

Det är svårt att bedöma strukturstödets exakta natur om omfattning, och ännu svårare att bedöma dess effekter. Därför anser ReK att det är viktigt att utvärdera de olika mekanismer som kan skapa arbetstillfällen med strukturfondernas hjälp och ta hänsyn till att den samlade effekten på sysselsättningen kan över- eller undervärderas.

Regionkommittén beklagar att detta fält saknar etablerade vetenskapliga metoder, och på grund av de institutionella och organisatoriska egenheterna i respektive land anser kommittén därför att det är nödvändigt att finna flexibla och pragmatiska lösningar.

Kommittén tillägger vidare att det är viktigt att det utarbetas regelbunden, grundlig och pålitlig statistik om antalet arbetstillfällen fördelade på projekt och regioner och önskar förbättrade datainsamlingsmetoder och en harmonisering av de kriterier som fastställts av de enskilda regeringarna. Man bör i första hand utnyttja befintliga data.

ReK stöder kommissionens avsikter att göra utvärderingsmetoderna bättre anpassade till de enskilda regionerna så att det blir lättare att värdera de kvantifierade sysselsättningsmålen. Övervakningen av verksamheten skulle också underlättas av nya instrument för löpande utvärdering av redan vidtagna åtgärder (särskilt de åtgärder som är effektivast när det gäller att skapa nya arbetstillfällen).

Till sist vill kommittén uppmana kommissionen att utnyttja de medel som anslås genom förordningarna för att genomföra pilotprojekt i enlighet med artikel 10 i ERUF-förordningen och artikel 6 i förordningen om den europeiska socialfonden, samt göra sysselsättningsaspekten till det viktigaste urvalskriteriet.

ReK yrkar på att kommissionen, inom ramen för fonderna, finansierar utbyte av kunskap och erfarenheter, till exempel via seminarier, skriftlig dokumentation och data, så att kommunala och regionala myndigheter kan ta till vara den erfarenhet som finns, när de utformar regionala och lokala program som är beroende av strukturfonderna.

Bryssel den 14 november 1996.

Regionkommitténs

ordförande

Pasqual MARAGALL i MIRA
